

La mediació cultural com a forma de governar el territori

Published by [Interacció](#) [1] on 16/01/2019 - 12:47 | Last modification: 23/06/2026 - 08:06

Aquest breu article de Philippe Scieur resulta especialment inspirador perquè desplaça la mirada de la mediació cultural com a tècnica de relació amb els públics cap a una qüestió més profunda: la manera com les societats organitzen la convivència, la decisió i l'acció col·lectiva als territoris.

Scieur parteix d'una constatació: en un món globalitzat, les ciutats recuperen centralitat perquè ofereixen proximitat, capacitat d'acció visible i espais on les persones poden intervenir de manera més directa sobre els assumptes col·lectius. Aquesta nova importància del territori obliga a repensar tant les polítiques culturals com les formes de mediació que hi tenen lloc.

L'autor identifica la governança com un dels conceptes clau d'aquesta transformació. La governança no és simplement una nova paraula per designar el govern. És una manera d'entendre la ciutat com un procés de coordinació entre institucions, actors culturals, agents socioeconòmics i ciutadania per afrontar entorns cada vegada més complexos i incerts.

Una de les aportacions més interessants del text és la proposta d'analitzar les polítiques culturals a partir de quatre sistemes d'acció que conviuen i interactuen: l'acció pública representativa tradicional, les formes participatives de codisió, les pràctiques mediadores en què les institucions donen suport a iniciatives ciutadanes i, finalment, les iniciatives culturals que es desenvolupen fora de l'acció pública. Aquesta mirada amplia considerablement el camp habitual de les polítiques culturals.

?La mediació cultural no connecta només persones amb obres. També articula relacions entre institucions, ciutadania i territori.

A partir d'aquí, Scieur redefineix la mediació cultural. No la presenta com una activitat complementària de la programació cultural, sinó com un dispositiu complex que articula institucions, organitzacions, col·lectius i subjectivitats. La seva funció és posar en relació persones, obres, pràctiques i experiències per respondre a finalitats diverses: artístiques, culturals, socials, educatives, econòmiques o polítiques.

El text també resulta interessant perquè descriu la pluralitat de figures que poden exercir la mediació. El mediador pot actuar com a expert, pedagog, artista, militant, programador, coordinador de projectes, comunicador o facilitador de xarxes. No existeix una única forma legítima de mediació, sinó un conjunt de posicions que es combinen segons els contextos.

La conclusió és coherent amb aquest plantejament. La mediació cultural apareix com una pràctica de construcció de sentit compartit, d'aprenentatge i d'emancipació. L'obra cultural no té un significat fix que simplement es transmet als públics. El sentit emergeix en la relació entre les persones, les experiències i els contextos. La mediació no produeix un resultat únic. Actua com un revelador que activa interpretacions, vincles i formes de subjectivació diverses.

Referència

Scieur, P. (2018). *Gouvernances territoriales et médiations culturelles. Les Politiques Sociales*, 3-4, 98–104. <https://doi.org/10.3917/lps.183.0098> [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Tags: governança cultural

Tags: participació cultural

Tags: desenvolupament territorial

Tags: pensament cultural

Tags: estudis socials de la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2019/mediacio-cultural-governar>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.3917/lps.183.0098>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7852>